

Viatge històric, nostàlgic i literari del veïnat de Salt

Jaume Prat fa de guia pels indrets clau de la zona
Xevi Sala ho ambienta amb fragments d'«En la pell d'un mort»

Xevi Sala, en primer terme, i Jaume Prat, amb el micròfon a la mà, en un moment de la visita guiada d'ahir pels espais públics del veïnat de Salt. Foto: GLÒRIA SÁNCHEZ/ICONA.

Al veïnat de Salt, hi ha monuments que pocs coneixen: una paret de l'antiga fàbrica de Can Mulleras; la rajola entre Santa Eugènia (Girona) amb una delimitació molt curiosa del terme municipal, “De can Trona a can Pixera”; la placa de l'antiga presó que recorda els presos polítics; i els plataners de les antigues escoles la Salle, ara l'Ajuntament. Ho va fer notar ahir l'historiador Jaume Prat durant la segona de les visites guiades pel veïnat de la II Fira Tèxtil. Estava acompanyat de l'escriptor i director adjunt del Punt Avui, Xevi Sala, autor de la novel·la En la pell d'un mort ambientada al veïnat.

Els assistents van poder viatjar entre la història, la realitat d'una veïnat amb una personalitat molt marcada i la ficció. Tot va començar a la sèquia Monar, a Can Petrac, la visita guiada de Prat i

la novel·la de Sala. Prat va destacar la importància d'aquesta sèquia de 1.000 anys d'història i el camí ral, proper per al naixement de les fàbriques, que van configurar el veïnat, el barri de Sant Andreu: la precedent de la Gasol (1846), la Coma Cros (1850), Can Millor (1861) i la Mulleras (1901). Sala ho va amanir amb el fragment de la seva novel·la, en què parla de la troballa d'un home mort, de panxa enlaire i despullat, i d'un torrent cabalós, la sèquia.

Al corredor de la fàbrica Mulleras, l'historiador recordava can Barrina i can Canals a l'inici del camí de les Guixeres, i l'escriptor llegia un fragment en què descrivia l'ambient humà a les fàbriques, sobretot les rialles de les noies, tot remarcant que la seva novel·la també és un homenatge a les antigues fàbriques tèxtils. Jaume Prat no només va parlar d'història sinó també de vivències com la rivalitat entre Salt, d'origen agrícola i amb grans terratinents com el marquès de Camps i els Vilaseca-Tarrés, i el veïnat, d'origen obrer; referències personals com en Pere sabaté del carrer del Mig, o als noms populars dels carrers: el de 18 duros, el del sol; detalls com ara que la plaça de Sant Pere du el nom d'aquest sant perquè ho va manar Pere Domingo, que en va cedir els terrenys, o anècdotes com l'home que es va fer les necessitats a sobre per por de la dona quan va perdre tots els diners en una timba de cartes a can Subils. Les referències de Sala, és clar, van ser literàries: Salt com a barreja de ciutat, poble i d'oficis que es resisteixen a desaparèixer; les relacions amb Girona i Salt com a ciutats que es toquen però que no sempre es relacionen i que ara creixen d'esquenes, etc.

A la fira, organitzada per l'Associació de Veïns del Veïnat, hi van destacar la desfilada de moda dels botiguers del carrer Major i l'Espai Gironès, les parades de tèxtil artesà, moltes del Gremi d'Artesans del Tèxtil, i l'espectacle Enfila SA d'homenatge a les dones treballadores.

Publicat a:

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/2-societat/5-societat/738413-viatge-historic-nostalgic-i-literari-del-veinat-de-salt.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mexSocietat&utm_source=rss&utm_medium=mexSocietat&utm_campaign=rss

